FARNÍ ZPRAVODAJ

Církve československé husitské, farností Blansko a Vyškov
pro Boskovice, Brťov, Černou Horu, Křtiny, Lysice, Rájec, Rudici, Skočovou Lhotu, Vítějeves, Ježkovice, Račice, Rousínov, Ruprechtov a Švábenice

ČERVENEC/SRPEN 2024 ROČNÍK 27

Milé sestry a bratři,

měsíc červenec nám kromě mnoha jiných obdarování přináší den, kdy si připomínáme upálení mistra Jana Husa. Nechat se v životě inspirovat M. J. Husem můžeme kdykoliv, ale nyní je k tomu zvláště příležitost.

Znovu v našich myslích a srdcích ožívá příběh člověka, který byl věrný svému svědomí a pro Boží pravdu, kterou žil a byla mu nade všechno, přinesl největší oběť. Vlastní život dal pro Krista. Byla to odvaha, byla to láska, bylo to Boží vedení… Je to příklad, který nám dává veliký vzor pro zamyšlení nad svým vlastním životem. Jak já sám/a cítím a vnímám Boží vedení? Jaká je moje odvaha a láska? Jak sám/a nakládám se svým svědomím? Co jsem ochoten dát pro Krista? Každý člověk tato zamyšlení potřebuje, i když dnes už nehoří hranice, na kterých bychom byli upáleni, přesto každý můžeme mít jiné formy „upalování“. Máme své osobní výzvy, ve kterých Bůh tříbí náš život a naše srdce, a také máme svědomí, které je potřeba

„Ó nejsladší Kriste, táhni nás slabé za sebou, poněvadž když ty nás nepotáhneš, nemůžeme tě následovat. Dej statečného ducha, aby byl pohotový, a je-li tělo mdlé, ať předchází, prostředkuje i následuje tvá milost, protože bez tebe nemůžeme nic činit, a dokonce ne pro tebe jít na ukrutnou smrt. Dej ducha odhodlaného, srdce nebojácné, víru pravou, naději pevnou a lásku dokonalou, abychom za Tebe nasadili nejtrpělivěji a s radostí svůj život.“ *Mistr Jan Hus*

BIBLICKÝ VERŠ NA MĚSÍC ČERVENEC A SRPEN:

„Hospodin je spása spravedlivých.“
(Žalm 37,39a)

Modlitba

Hospodine! K tobě se utíkáme v dobách zlých, kdy provazy nepřátel svazují naši vůli a naši mysl zotročuje strach.
K tobě se uchylujeme v době strádání a bolesti, když marnost obklopuje vše kolem.
Tobě děkujeme, tebe chválíme, tebe vzýváme a tebe prosíme: po vzoru tvých služebníků Jana Husa a Jeronýma Pražského, ať je nám vždy blízká naděje, která přemáhá chmury, ať je nám vždy posilou víra, jež prolamuje tíži neodvratného konce, ať je nám vždy blízká láska.
V přijetí i v dávání! Amen

bratr Martin Chadima

stále kultivovat. Možná nám může pomoci i pár vět přímo od mistra Jana Husa o svědomí: „***Svědomí*** *jest své poznání, jímž se* ***člověk*** *sám zná a jest-li vinen hříchem či není a umí rozeznávati, jest-li hřích či není.* ***Člověk*** *má se varovati* ***svědomí*** *příliš širokého i* ***svědomí*** *příliš úzkého. Neb* ***svědomí*** *široké často má zlé za dobré, hřích za nehřích... A slove široké mínění, že jakož velký pytel slove široký, že velké věci v se béře, neb dům široký neb vrata široká, jimiž bez zavazení velký kůň, velbloud neb vůz projede, též to* ***svědomí*** *béře v sebe veliké hříchy. Také se má* ***člověk*** *varovati* ***svědomí*** *příliš úzkého, neb to vede* ***člověka*** *k zoufalství, neb dí* ***člověku****, že jest příliš zlý, že se hříchů právě nekaje neb nezpovídal, že nic dobře nečiní, a tak že dobré položí* ***člověku*** *za zlé.“ (Spis Dcerka)*

Vidíme, že nám mistr Jan ukazuje extrémy, jak může naše svědomí fungovat. Posláním našeho života je také hledání toho středního, úměrného, toho, co je vyvážené. To je dlouhá a celoživotní cesta. A proto je třeba býti citlivý i na různé náznaky, které nám ukazují – člověče, jsi na příliš široké cestě, podléháš

LITURGICKÝ KALENDÁŘ 14. AŽ 21. NEDĚLE V LITURGICKÉM MEZIDOBÍ	
3. 7. Tomáš, apoštol Páně	4. 7. Prokop, opat
5. 7. Cyril a Metoděj, věrozvěstové	6. 7. mistr Jan Hus, mučedník
7. 7. Václav, kněz a arnoštovičtí mučedníci pod obojí	8. 7. Kilián, biskup, misionář a mučedník
11. 7. Martin, Jan a Stašek, husitští prvomučedníci	14. 7. Tomáš ze Štítného
15. 7. Bonaventura, teolog a biskup	18. 7. Alžběta Ruská, mučednice
20. 7. Eliáš, prorok	22. 7. Marie Magdalská
23. 7. Pavel Kravař, husitský misionář a mučedník	25. 7. Jakub Starší, apoštol Páně
26. 7. Jáchym a Anna, rodiče Mariiny	27. 7. Gorazd a jeho druhové, žáci Metoděje
28. 7. Vojtěch z Donína, kněz a jeho druh, husitští mučedníci	29. 7. Marta, Marie a Lazar, učedníci Páně
1. 8. Jan Milíč z Kroměříže	6. 8. Proměnění Páně
9. 8. Jakoubek ze Stříbra	10. 8. Vavřinec, mučedník
11. 8. Klára z Assisi	15. 8. Marie, matka Páně
16. 8. Bratr Roger, zakladatel Taize	24. 8. Bartoloměj, apoštol
28. 8. Augustin, biskup z Hippa	29. 8. smrt Jana Křtitele

pýše nebo zlovůli nebo... Také druhý extrém, kdy začnu sebe sama nemít rád/a a nevěřit si, je nebezpečný, protože nám neláska k sobě může vzít mnoho energie a síly. Je třeba si uvědomit, že každý se ve svém životě můžeme nacházet na různých místech našeho svědomí, a právě pokorné uvědomění nám může pomoci lépe pochopit sebe a také druhé lidi. A tak můžeme den, kdy si připomínáme svědectví víry mistra Jana Husa, vzít i jako inspiraci pro nové vykročení. Přeji nám k tomu všem mnoho odvahy, pokory, osobní husovské statečnosti a lásky.

Vaše sestra
PhDr. Jana Skácelová

1. máj lásky čas, svatby čas

Polibek pod rozkvetlou třešní, polibek pod rozkvetlým ovocným stromem, tuto krásnou tradici máme již nerozlučně spjatou s 1. májem a příchodem jara. O co krásnější bylo prožít letošní 1. máj tou největší oslavou lásky, svatbou našich drahých přátel Janičky a Radka v kruhu naší duchovní rodiny. Naše milá Zuzanka nejen že s pomocí dalších ochotných rukou překrásně vyzdobila náš Dřevěný kostelík, ale také oděla nevěstu do krásných zelenkavých šatů, takže k Radkovi, čekajícímu před stolem Páně, přicházela princezna víl, překrásná Janička. Během obřadu byl kostel tak naplněný láskou, radostí, štěstím, sounáležitostí a Duchem svatým, že jsme se všichni tak trošku nadnášeli na svých místech. Dle přání snoubenců bylo i během svatební bohoslužby svaté přijímání, což byla krásná zkušenost.

Poté nás novomanželé pozvali na radostnou a bohatou svatební hostinu formou zahradní slavnosti na naší milé faře. Například bezlepkový svatební dort byl naprosto luxusní! Děkujeme všem, co přiložili ruce k přípravám a s čímkoliv pomohli, a děkujeme Janičce a Radkovi, že právě s námi se rozhodli prožít a oslavit jejich DEN. Bohu díky za ryzí a živá přátelství v našem společenství.

Bratr Martin

Bratr farář Martin stvrzuje vzájemné oddání se Janičky a Radka

1. máj, šťastní novomanželé Pavelekovi a rozkvetlý strom v pozadí – dokonalost lásky Boží

Krásný májový večer 10. května L. P. 2024

Sluníčko pomalu zapadalo nad Blanskem v májovém podvečeru. V našem blanenském kostele jsme slavili páteční bohoslužby. Vzpomenuli jsme na výročí úmrtí našeho letitého bratra varhaníka PhMr. Jirky Pokorného. Na varhany hrála Marťa, zpíval náš pěvecký sbor. Po bohoslužbách byla příprava pro snoubence a v kostele po bohoslužbách následoval první večer letošní svatodušní novény. Slavíme ji ekumenicky. Díky

Páteční večerní bohoslužba

za milé společenství s bratřími a sestrami z blanenské římskokatolické farnosti, kteří přišli k nám. Bohu díky se můžeme setkávat nyní každý večer.

Naše kazatelka Martina Bulgurovská pro tento večer připravila ztišení nad první darem Ducha svatého, který je MOUDROST. *„Duchu svatý, dej, abychom přinášeli pokoj tam, kde jsou rozepře, a abychom svým životem dávali pocítit odlesk Božího soucitu. Ano, dej, abychom milovali a říkali to svým životem. Amen.“*

Blanenští farníci

Svátek matek 11. 5. 2024 ve Vyškově

V předvečer svátku matek, 11. května, jsme uspořádali krásný koncert nejen pro naše maminky, babičky a ženy vůbec, ale pro všechny milovníky hudby a zpěvu. V našem kostele – sboru dr. Farského – vystoupil komorní pěvecký sbor Danielis. Zazpívali známé i méně známé písně. Kostel byl zaplněn do posledního místa. Všem se koncert moc líbil. Na závěr sólista souboru Stanislav popřál všem ženám k jejich svátku a vyprosil pro ně Boží požehnání.

Druhý den, v neděli, při bohoslužbách obětovaných za matky a ženy, všem popřál náš bratr farář Martin. Všechny ženy podaroval kytičkou a perníkovými srdíčky, která pro všechny připravila sestra Lidka s dcerou Markétou. Všichni jsme prožili krásný květnový den. Bohu díky za to!

bratr Jiří z Vyškova

Krásný koncert v krásně plném kostele

Svátek matek 12. 5. 2024 v Blansku

V neděli 12. května 2024 jsme se setkali u nás v Blansku k oslavě svátku všech maminek, babiček, prababiček, všech žen. Ve zcela zaplněném kostele, kdy někteří stáli až venku, jsme v modlitbě prosili: „Pán Bůh žehnej vám všem maminkám, babičkám, prababičkám a za dar ženství všem ženám!“ Za varhanami seděl náš varhaník Dalimil, na kytary hráli Michal a Honza a zpíval pěvecký sbor. Každá žena dostala při vycházení z kostela kytičku a pozvání na zahradní slavnost. Nejstarší pravidelné účastnice bohoslužeb, sestry Fanynka a Věra, letošní devadesátnice, byly obdarovány jako první. Od 10:30 hodin probíhalo posezení s občerstvením na farní zahradě.

Hanička a Peťa Hvozdenští se nám jako vždy postarali o gurmánský zážitek

Grilování pod taktovkou Hanky a Petra Hvozdenských nemělo chybu.
Všechno jsme připravovali už od soboty. Tým 10 chlapů, bratrů, kteří si vzali celé setkání i letos na starost. Bohu díky za službu. Obsluha žen, umývání nádobí, úklid, všechno komplet chlapi!
Na harmoniku hrála Liduška a mnozí se rádi přidali. V naší farnosti je to již letitá tradice. Zatímco při všech farních akcích zpravidla více obsluhují ženy, tak v tento den si role vyměníme. Některé ženy byly nadmíru spokojené, že je opět někdo obslouží, jiné byly trochu nervózní, že nemohou nic dělat. Byla to požehnaná neděle! Rozcházeli jsme se domů po 14. hodině. Bohu díky za službu.

Bratr farář Martin

Svatodušní doba L. P. 2024

Od slavnosti Nanebevstoupení Páně 9. 5. 2024 jsme slavili pravidelné bohoslužby, setkávali se s dětmi v náboženství, dospělí na biblických hodinách, přípravkách ke svátostem. Vrcholila příprava bířmovanců pro přijetí svátosti bířmování. Každý den jsme se letos ekumenicky setkávali střídavě v římskokatolickém a našem kostele. Každý večer v 18:45 hodin jsme naslouchali Božímu slovu, katechezi a společně chválili Pána modlitbou a písní. Díky za skvělou duchovní zkušenost, věrnost i to, že se všechny večery těšily i pěkné účasti sester a bratrů z obou církví. Zamýšleli jsme se nad jednotlivými dary Ducha svatého a prosili o ně. V sobotu 18. 5. 2024 jsme slavili svatodušní vigilii, v neděli 19. 5. 2024 božíhodovou liturgii slavnosti seslání Ducha svatého. Při ní byli farnosti představeni letošní bířmovanci. Během svatodušního posezení po bohoslužbách jsme pogratulovali a společně s Pepou Vrbou oslavili jeho krásné půlkulatiny.
Duchu svatý, dej, ať neseme Tvoje ovoce. Aleluja.

Sestra Terezka

Chlapský realizační, obsluhovací a umývací tým v kuchyni

Svatodušní odění bratra faráře i stolu Páně

Bratr biskup Juraj nás potěšil čtením evangelia i krásným kázáním

Slavnost Boží Trojice 26. května L. P. 2024

V neděli 26. května, na slavnost Boží Trojice, jsme v našem kostelíku přivítali bratra biskupa Juraje Jordána Dovalu, který při slavnostních bohoslužbách udílel svátost biřmování našim sestrám a bratrům Simoně, Lence, Zuzaně, Petře, Mirkovi, Juditě, Zdence, Filipovi, Radkovi a Tomášovi. Krásnými bohoslužbami nás provázel chrámový sbor, který si připravil zpívaný pozdrav pro bratra biskupa a další chvály za doprovodu varhan, pozounů, kytar a dokonce i basy.
Po bohoslužbách byla na faře zahradní slavnost s posezením a vydatným občerstvením, kterou pro nás připravili biřmovanci a další bratři a sestry v Kristu.
Bohu díky za krásné chvíle v našem společenství. *Sestra Alenka*

Letošní biřmovanci s bratrem biskupem Jurajem, bratrem farářem Martinem, předsedou Rady starších Patrikem a naší milou Martinkou

Svátek Těla a Krve Páně 30. 5. 2024

Ozdobený stůl Páně před bohoslužbou

V našem společenství jsme prožili krásný pestrobarevný svátek úcty Těla a Krve Páně. Evangelium nám připomnělo, jak je důležité, když každý svoje málo předložíme Ježíši k rozhojnění. Bohu díky, když to vnímáme a svobodně chceme. Oddíl z Lukášova evangelia se nás dotkl a připomněl, jak je důležité propojovat stůl Páně v kostele se společným stolováním bratří a sester po bohoslužbách v naší duchovní rodině.

Blanenští farníci

Oslava narozenin Barunky a bratra faráře 2. 6. 2024

V neděli 2. 6. 2024 jsme po sváteční bohoslužbě spojili nedělní posezení u kávičky s oslavou narozenin Barunky a bratra faráře Martina. Nechť jim Bůh žehná zdravím, láskou, štěstím a neutuchající radostí ze života, láskou k bližnímu i službě Pánu.

Sestra Martinka

Naši milí oslavenci

Noc kostelů 7. 6. 2024

Milí bratři, milé sestry a přátelé,
v rámci mezinárodní ekumenické akce Noc kostelů bylo přihlášeno 1 854 kostelů a modliteben po celé České republice. Celkem bylo připraveno 7 811 programů. Z toho v Jihomoravském kraji proběhlo pro návštěvníky 1 401 programů a 261 programů se uskutečnilo v kostelích a modlitebnách brněnské diecéze. Tématem letošní

Poděkování bratra faráře souboru Gospel Friends Brno

Fotografie z událostí za měsíc květen a červen 2024

Ve farním zpravodaji přinášíme jen zlomek fotografií. Podívejte se na naše na naše FB stránky. NAVŠTIVTE JE! Je tam spousta dalších.

Noci kostelů bylo Srdce, které je symbolem přátelství, lásky a vzájemného setkávání.
V pátek 7. 6. 2024 proběhla i v našem dřevěném kostelíku obce Církve československé husitské Noc kostelů. Celá akce začala v 17 hodin a končila po 22. hodině, celková návštěvnost čítala kolem 120 lidí.
My, průvodci, sestra Petra Heinrichová, sestra Vladimíra Konečná a bratr Josef Řádek, jsme se sešli už v 16 hodin, jelikož v tuhle dobu dorazila do kostelíka skupina Gospel Friends z Brna, která měla od 17:30 svůj gospelový koncert.
Po zkoušce Gospel Friends jsme čekali na první návštěvníky. První lidé začali chodit v 17 hodin a spousta z nich se zajímala o historii našeho kostelíka, což nám průvodcům udělalo velkou radost. Se svými kolegy a průvodci jsme se krásně doplňovali, každý poskytl hostům část informací o našem vzácném kostelíku.
Od 17:30 do 18:30 probíhal koncert Gospel Friends, který měl úžasnou dynamiku, zpěváci nám předali obrovské množství pozitivní energie, kterou jsme čerpali po celý večer. Po skončení koncertu až do 22 hodiny pokračovaly prohlídky s výkladem o nevšední historii blanenského dřevěného kostelíku. Bylo moc milé, že se o historii zajímali lidé všech generací, jak rodiče s dětmi, tak studenti i dospělí. Poslední zájemci o prohlídku kostela přišli těsně před 22. hodinou. Všichni byli moc milí a celá akce proběhla ve velmi příjemné a přátelské atmosféře, což nás velmi potěšilo.
Tímto příspěvkem bychom se rádi podělili o jeden z krásných zážitků v našem kostelíčku s ostatními sestrami a bratry našeho společenství. I když jsme odcházeli s kostelíku až po 22. hodině, všichni jsme z toho měli radost a velmi dobrý pocit.

S pozdravem sestra Vladimíra Konečná

SLAVNOST K PAMÁTCE MISTRA JANA HUSA V RUDICI

Srdečně Vás zveme na sváteční setkání k památce 609. výročí upálení mistra Jana Husa. V letošním roce prožijeme tato slavnostní shromáždění: **V den svátku Cyrila a Metoděje a v předvečer svátku mistra Jana Husa v pátek 5. července 2024 v 19:00 hodin** budou venkovní bohoslužby s **Husovou hranicí v Rudici u boží muky, což je na začátku obce směrem od Olomučan. Věříme, že svojí účastí podpoříte toto tradiční husovské setkání.**

zveme vás o prázdninách

XXI. festival duchovní hudby

Církev československá husitská zve na XXI. festival duchovní hudby **v kostele sv. Mikuláše na Staroměstském náměstí v Praze**, konaný v **pátek 5. července 2024 od 16 hodin** pod záštitou patriarchy Tomáše Butty a pod záštitou biskupa pražského Davida Tonzara.

Bohoslužby z Betlémské kaple v Praze

Jako každý rok se můžete zúčastnit osobně i skrze televizní přenos bohoslužeb z Betlémské kaple. Bohoslužby se konají **v sobotu 6. 7. 2024 v 15:00 hodin**. Během liturgie vystoupí Pěvecký sbor varhaníků a zpěváků Církve československé husitské pod vedením Zdeňka Kovalčíka, úvodní chorál zahraje dechový kvintet „Žestě Pražského hradu“. Na varhany doprovodí Lukáš Rýdlo. Bohoslužba bude vysílána v přímém televizním a rozhlasovém přenosu (ČT2, ČRo 3 – Vltava).

Nedělní čaj nebo káva po bohoslužbách v Blansku funguje i o prázdninách

Každou neděli po bohoslužbách v Blansku vás všechny srdečně zvu na popovídání si o všem, co prožíváme, sdílíme jeden s druhým. Rádi vám připravíme čaj, kávu a další dobroty. Díky všem obětavým sestrám, které přinesou buchty a koláče. Přijďte, každý je srdečně vítán.

Pravidelní účastníci!

Jednání Rady starších

V měsíci červenci se sejdou Rady starších na svém jednání v pondělí **15. 7. a 19. 8. 2024 v 18:30 hodin ve farní kanceláři v Blansku** a v pondělí **15. 7. a 19. 8. 2024 v 16:30 hodin v kanceláři kostela ve Vyškově**. Zveme k účasti.

David Rušil a Patrik Hanáček,
předsedové Rad starších

Možnost rozhovoru s bratrem farářem

Potřebujete-li probrat nějaká přání, prosby nebo otázky osobně s bratrem farářem, máte možnost si domluvit schůzku vždy po bohoslužbách. Pravidelně je možnost přijít každé pondělí od 16:00 do 18:00 hodin do farní kanceláře, Rodkovského 5 v Blansku. Jinak kdykoliv, ale dejte předem vědět; pokud nebudu v „terénu“, rád Vás přijmu.

MK

Co mám dělat, když mi neslouží nohy a chci jít na bohoslužby?

Léta funguje v našem společenství služba dovozu autem na bohoslužby a zpět domů. Nebojte se o ni požádat, kdokoliv a kdykoliv volejte bratru faráři a domluvte se s ním. Telefon: 606 702 768.

Liturgický půlrok L. P. 2024 v číslech

Slavili jsme společně bohoslužby, biblické hodiny, setkání pro děti v klubech Dobré zprávy, spousty hodin přípravek ke svátostem, rozhovorů, návštěv a setkání. Také údržba a práce kolem kostelů, sborů a kaplí si vyžádala mnoho hodin.

Svátostný život:

- svátostí křtu bylo uděleno **11 dospělým** a 19 **dětem**
- svatebních obřadů bylo vykonáno **23**
- pohřební obřady – **v kostelích 10 a v obřadních síních 8**
- biřmování přijalo **10 biřmovanců**
- první večeře Páně **dospělých 11** a **dětí 1**
- útěcha nemocným **9**

Díky za pomoc a službu, mnohdy skrytou a nenápadnou, všem členům Rad starších, kostelníkům, zpěvákům a varhaníkům. Díky i za finanční obětavost. Moc si všeho vážíme. Děkujeme!!!

Bratr Martin

Přichází sedm let hubených?

Milé sestry, milí bratři,
trochu se zdráhám na stránky našeho zpravodaje přijít s tímto příspěvkem, ale vede mě k tomu ekonomická realita našeho společenství. Dovolte mi tedy malý exkurz do světa financí naší farnosti. Na výročních shromážděních finanční zpravodaj /což je kostelní účetní/ podává detailní přehled o hospodaření farnosti za uplynulý rok. V několika posledních letech jsme v Blansku vždy končili po ekonomické stránce v plusu. Může se zdát, že kostel a okolí je pěkně upravené a nejsme na tom špatně, což je na první pohled pravda. Pojďme se na to podívat blíže.

Naše farnost nedostává žádné peníze od státu na svůj provoz. Vše se děje díky darům a sbírkám od vás, bratrů a sester v Kristu a milých příznivců, kterých není mnoho, ale jsou. Bratr farář je zaměstnancem brněnské diecéze, věnuje naší farnosti mnohem více než plný úvazek, a to je ještě farářem půlky okresu Vyškov. Z tohoto platu není v dnešní době schopen ekonomicky fungovat nikdo. Proto má i své civilní zaměstnání, ze kterého je živ. Čili faráře si jako farnost přímo neplatíme. Do fondu brněnské diecéze odvádíme povinné příspěvky, což pro informaci tento rok činilo 147 000 Kč, k tomu členský příspěvek 38 000 Kč a v průběhu roku menší účelové sbírky. To je dáno spoluzodpovědností za fungování diecéze jako celku.

Jedinými „zaměstnanci farnosti“ jsou varhaníci, bez kterých to prostě nejde a nemohou jen tak říct: „Mně se dnes nechce, tak nepůjdu.“ Vše ostatní od úklidu, výzdoby, údržby, nástěnek, zajištění občerstvení na akce, přes přípravu a vedení sboru, náboženství, biblických hodin, filosofických večerů, kulturních akcí, tvorby zpravodaje a jeho roznášení do schránek, kalendáře, až po svatební organizování a správu věcí světských děláme všichni zcela zdarma ve svém volném čase. Vězte, že to jsou stovky hodin měsíčně. Díky Bohu za všechny sestry a bratry, kteří přiloží ruku ke společnému dílu.

Zálohy na energie a pojištění fary a kostela (mimo bytu faráře) nás měsíčně stojí téměř 10 000 Kč a stejnou částku vydávání tohoto zpravodaje. Pokud bychom do měsíčních splátek rozpočítali i výše zmíněné odvody do mzdového fondu a členské příspěvky, jen vedení běžného farního života, na který jsme zvyklí, nás stojí zhruba 50 000 Kč každý měsíc. Oproti tomu sbírky na Blanensku nám letos v průměru měsíčně přinesly 17 200 Kč (a kolik každý měsíc slouží bohoslužeb bratr farář sami víte, viz. zadní strana Farního zpravodaje). Bohužel jsou sbírky při bohoslužbách rok od roku menší. Příspěvek na tento základní provoz a vše ostatní, co se děje okolo kostela a fary (ať už opravy a zvelebování nebo společné setkávání) si můžeme dovolit jen díky zisku z darů na úmysl farního kalendáře a hlavně darům od jednotlivců. A řekněme si to otevřeně, zejména darům od párů, které bratr farář provedl jejich svatebním dnem. Obětuje tomu všechen svůj volný čas, energii a rodinu a někdy ani ne za krabičku cukroví a „díky“ rozdává štěstí a lásku od Liberce až po poslední kout našeho kraje. Ovšem takhle to nepůjde věčně. Snad mi to promine, ale i on už je pán středního věku a sil ubývá i našemu superfaráři. Budeme tedy muset zvážit i možné změny v ekonomickém fungování naší farnosti.

V letošním roce nás čeká obnova nátěru kostela, což bude statisícová akce. Jednáme o možnosti dotační podpory od města Blanska i Jihomoravského kraje, ale musíme spoléhat i na vlastní financování. A úrodu sedmi let dobrých pečlivě spravujeme pro roky hubené. Za zhruba 10–15 let nás bude čekat kompletní výměna šindelů na střeše a stěnách kostela, a to už bude akce miliónová.

Na jednu stranu jsem rád, že bratr farář mluví víc o pokladech duchovních než hmotných a je mi sympatické, že během bohoslužeb bratr kostelník nuceně nevybírá peníze do ošatky, ale každý máme možnost a svobodu přispět do pokladniček nebo na účet dle svého uvážení a možností, které máme každý rozdílné. Ovšem smutným příkladem jsou sbírky z neděle 2. 6. 2024, kdy po účasti zhruba 120 lidí na bohoslužbách bylo ve sbírce jen 530 Kč. Prosím vás tímto o zamyšlení a zvážení, jestli pro naše společenství nemůžeme udělat či přispět víc, aby vůbec bylo udržitelné.

S láskou a úctou váš bratr Jirka Alexa, z Božího dopuštění finanční zpravodaj blanenské farnosti.

Upřímné Bohu díky

Vzpomínka na svatodušní novénu s úvahou o víře

V měsíci květnu jsme měli možnost společně jako křesťané, sestry a bratři farností římskokatolické a československé husitské slavit ekumenickou novénu k Duchu svatému. V závěru desetidenního cyklu od 9. do 18. 5., který se ke konci částečně překrýval s poutí do Křtin, nebylo vhodné chvíle k poděkování za tato setkávání, a tak jsem se rozhodl pro písemnou formu.

Tímto příspěvkem bych chtěl na prvním místě poděkovat za tuto myšlenku ekumenické novény, že se zrodila a spatřila světlo světa, Bohu díky. Díky patří i všem organizátorům a zúčastněným na těchto setkáních. Byly to chvíle radosti, kdy jsme se nedovedli rozloučit po chválových modlitbách, nejednou jsme před kostely vedli disputace na různá témata o životě, pokoušející se hledat pravdu, další poznávání Boha, a tak se nám nechtělo ani jíti domů. Při těchto setkáních vznikaly i nová seznámení a věřím, že i přátelství. Vybavuji si i pondělní den, kdy jsem byl pozván po svatodušních chválách na faru k posezení ukončené modlitbou z breviáře.

To, co nás spojovalo na těchto setkáních, byl dar pro mne na tomto světě největší, a to dar víry. Prorok Izajáš mluví o proutku z pařezu Jišajova, *„na němž spočine duch Hospodinův: duch moudrosti a rozumnosti, duch rady a bohatýrské síly, duch poznání a bázně Hospodinovy.“* (Iz 11,2)

Sv. František Saleský těchto sedm v teologii zvaných darů Ducha svatého považuje za neoddělitelné od svaté lásky, ale též, jestli všechno dobře uvážíme a správně řekneme, jsou hlavními ctnostmi, vlastnostmi a zvláštnostmi lásky.

Obdobně dar víry je pro mne darem, který těch sedm darů uvedených tak nějak zastřešuje, sjednocuje, a tak se stává na světě v pozemské etapě života darem největším. Dar víry sjednocující, vedoucí až ke Kristu Pánu, víry k němu a skrze něho k životu věčnému. Jak říká Ježíš Martě, když ji zemřel její bratr Lazar: *‚Ježíš jí řekl: „Já jsem vzkříšení i život. Kdo věří ve mne, i kdyby umřel, bude žít. A každý, kdo žije a věří ve mne, neumře navěky. Věříš tomu?“‘* (J 11,25-26)

Jedna z písní, která se ozývala v prostorách kostelů při chválách, byla píseň **Prosba**, jejíž refrénem je: *„Dej mi, Pane, víru, lásku, sílu, dej mi, Pane, naději a pokoru.“* Prosba doplňuje k víře a lásce sílu – sílu k nesení víry bez ostychu či v dobách protivenstvích. Mistr Jan Hus ve svém díle Jádro učení křesťanského uvádí, že mezi sedm milosrdenství duchovních, jež k duši zvláště příslušejí, je i trpěti mile protivnost, či v osmi blahoslavenstvích osmé jest trpěti protivnost pro spravedlnost, a k tomu vskutku musí být již síly. A tak pokorou vzhlížíme a blížíme se více k Bohu a dostáváme naději.

Jak je důležité správně vychovávat děti ke zbožnosti a víře, věděl moc dobře Jan Amos Komenský. Ve své knize **Informatorium školy mateřské**, dopsané roku 1632, a nyní po skoro 400 letech oceňované tak, že se dostala mezi 100 nejvýznamnějších děl (zdroj PhDr. Markéta Pánková – J. A. Komenský v nás), která ovlivnily světové myšlení, píše: *„Nade všecko tedy nejvýš ať se starají rodičové o navedení dítek svých **k neošemetné, pravé vnitřní pobožnosti**, bez níž by sic i umění, i mravové jacíkoli více ke škodě nežli užitku byli: tak jako nůž, meč, sekera v ruce pošetilého čím ostřejší, tím škodnější.“*

Když nyní napíši, že jako rodiči se mi to samotnému moc nepovedlo, zřejmě se moc plést nebudu. Nechci se pouštět do hlubších teologických úvah o zápase mezi dobrem a zlem na cestách křesťana v dnešní době s různými projevy sekularizace, ale dovolím si napsat dva verše z Písma svatého od apoštolů Jana a Jakuba, které poslední dobou ke mně zní. První je: *‚Jan odpověděl: „Člověk si nic nemůže přisvojit, není-li mu to dáno z nebe.“‘* (J 3,27) a druhý je: *„Jako je tělo bez ducha mrtvé, tak je mrtvá i víra bez skutků.“* (Jak 2,26). Z prvního verše nelze chybně vyvozovat jakousi nadřazenou vyvolenost vyvolávající v nás pasivitu. Ale naopak kdo v pokoře touží, prosí a tluče, zve Boha do svého srdce, je mu od nebeského Pána dáno, jak o tom píše apoštol Lukáš v podobenství o prosbě půjčení tří chlebů o půlnoci: *„Pravím vám, i když nevstane a nevyhoví mu, ač je jeho přítel, vstane a vyhoví mu pro jeho neodbytnost a dám mu vše, co potřebuje. A tak vám pravím: Proste, a bude vám dáno; hledejte, a naleznete; tlučte, a bude vám otevřeno. Neboť každý, kdo prosí, dostává, a kdo hledá, nalézá, a kdo tluče, tomu bude otevřeno.“* (L 11,8).

Důležité je naslouchat druhým, vést s nimi diskuzi a společně hledat pravdu, a to neplatí jen ve výchově ke zbožnosti svých dětí. V knize Přísloví Šalomounových se píše: *„Bude-li naslouchat moudrý, přibude mu znalostí, a rozumný získá*

schopnost porozumět přísloví a jinotaji, slovům mudrců i jejich hádankám. Počátek poznání je bázeň před Hospodinem, moudrostí a kázní pohrdají pošetilci.“ (Př 1,5-7). A tak vedu se svými dětmi diskuzi a snažíme se společně nalézt, kde je pravda, a tak se mohu dozvědět i nová poznání o životě. Naposledy to bylo o tom, jak někteří rodič(e) se snaží brát svoje děti do kostela přes jejich vůli, a tak jsem v našem rozhovoru zmínil právě tyto dva verše výše z Písma svatého, které tvořily základ našeho rozhovoru. Naše jednání by mělo být založeno na dobrovolnosti a s tím spojenou láskou. Za mne moc ovoce nebude z tahání dětí do kostela přes jejich vůli, když nechtějí. Touto cestou si tak můžeme zadělat jen na to, že z nich bude jen „mechanický“ věřící, místo poznání pravé vnitřní pobožnosti. V Písmu svatém se mnohokrát píše o Božích dětech, ale nikde jsem se nedočetl o Božích vnoučatech. Svým dětem můžeme být jen správným nebo špatným příkladem. Skutečně žitá živá víra přináší radost, a to je to, co by mělo zaujmout. Skutečný křesťan by měl být stále radostný. Jedno z postních doporučení, co nabízí papež František, je: „*Usmívej se, křesťan je vždy radostný!*“

Samy děti hledají, aby ne, když duchovno je jeden z rozměrů člověka. Při jiném rozhovoru už před několika roky se dozvídám, jak se se bavili kamarádi, spolužáci a jeden druhému říká, že nechodí do kostela, protože nehodlá poslouchat, zda jsou lepší katolíci nebo husiti. Tato slova teenagerů mi utkvěla v paměti tak, že mne nyní inspirovala ve vděčnosti napsat toto poděkování se zamyšlením za společná setkání v čase svatodušní novény. Osobně za sebe – a věřím, že i za nás za všechny zúčastněné na svatodušní novéně - si dovolím napsat, že ani jedna církev není lepší. Jsou v něčem malinko jiné, takže se mohou vzájemně doplňovat a rozdílností i obohacovat, ale co je důležitější, v tom podstatném jsou shodné, máme společného trojjediného Boha, Otce, Syna, Ducha svatého a víru v něho. „*Jestliže tedy jim Bůh dal stejný dar jako nám, když uvěřili v Pána Ježíše Krista, jak jsem já v tom mohl Bohu bránit?*“ – *Po těch slovech bratří už nic nenamítali, ale velebili Boha: „Tak i pohany povolal Bůh k pokání, aby dosáhli života!*“ (Sk 11,17)

Když jedu někam na pouť a různě projíždím krajinou, nezjišťuji, jaká církev otevřela kostel, kapli, chrám, sbor či židovskou synagógu, ale vnímám otevřené dveře jako pozvání a volání od Hospodina do Božího chrámu, a to pro každého kolemjdoucího poutníka, aby se v dnešním spěchu pozastavil, mohl chválit Boha, a tak čerpat i z něho sílu pro svůj pozemský život. Vybavuje se mi vzpomínka na jednu výjimečnou a zvláštní bohoslužbu Evangelické církve metodistické, na které se setkalo více poutníků, z různých koutů naší země, zemí a církví, kdy tiše nad námi se vznášela a zněla slova apoštola Pavla Efezským: „*Kristus je hlavou církve, těla, které spasil.*“ (Ef 5,23). A tak v Husově kapli v Třeboni na nedělní bohoslužbě se kromě místních věřících shromáždili k chvále Hospodina také poutníci z domovské církve z Plzně, německého Lipska, ale i z Římskokatolické církve a mojí účastí z Československé husitské. Prostředí církví s jeho služebníky a průvodci vnímám jako cestu, kterou si mne Bůh vede k Ježíši.

A tak hledejme společně pravdu přibližující k Bohu, jak vybízel mistr Jan Hus slovy: „*Hledej pravdu, slyš pravdu, uč se pravdě, miluj pravdu, mluv pravdu, drž se pravdy, braň pravdu až do smrti, protože pravda tě osvobodí od hříchu, od ďábla i od smrti… Nejmilejší, žijte podle poznané pravdy, která vítězí nade vším a mocná je až naveky.*“

Přeji nám všem, aby naše společné modlitby za dary Ducha svatého byly naplněny plody dalších společných setkávání na Boží vinici. Bohu díky za tato setkání.

Jaroslav Jura

Co je to ospravedlnění z víry?

Základem protestanského učení je heslo „pouze vírou“ (latinsky SOLA FIDE), které říká, že člověk je před Bohem ospravedlněn nikoli tím, co koná, ale pouhým vztahem své víry k Bohu. To je zcela v souladu s biblickým poselstvím. Každý člověk zhřešil a důsledkem hříchu je smrt. Římanům 6,23: „*Mzdou hříchu je smrt, ale darem Boží milosti je život věčný v Kristu Ježíši, našem Pánu.*“ Připomeňme si nejprve, co je to vlastně hřích. V řeckém originálu je použit výraz AMARTIA (αμαρτια), což znamená „minout cíl“. Hřích je jakýkoli skutek, touha nebo myšlenka, které jsou proti Božím principům, jež nám byly zjeveny. To zahrnuje porušování Božích zákonů, tedy provádění věcí, které Bůh odsuzuje. **1. Janův 3,4:** „*Každý, kdo se dopouští hříchu, jedná i proti zákonu Božímu, neboť hřích je porušení zákona.*“

V Bibli se ale píše, že hřích je i to, když víme, co bychom měli dělat, a přesto to neděláme. **Jakubův 4,17b:** „*… Kdo ví, co je činit dobré, a nečiní, má hřích.*“ Hřešit tedy znamená „minout cíl“ – nedržet se Božích dokonalých zásad. Boží slovo nás usvědčuje, že hřešíme všichni: **1. Janova 1,8:** „Říkáme-li, že jsme bez hříchu, klameme sami sebe a pravda v nás není.“ Následující Pavlův text nám ukazuje, jak milosrdný a milující Bůh tento náš problém vyřešil. On sám se v osobě Ježíše Krista obětoval a zemřel místo nás. Římanům 3,21-31: „*Nyní však je zjevena Boží spravedlnost bez zákona, dosvědčovaná zákonem i proroky, Boží spravedlnost skrze víru v Ježíše Krista pro všecky, kdo věří. Není totiž rozdílu:* ***všichni zhřešili*** *a jsou daleko od Boží slávy;* ***jsou ospravedlňováni zadarmo jeho milostí vykoupením v Kristu Ježíši****. Jeho ustanovil Bůh, aby svou vlastní smrtí se stal* ***smírnou obětí pro ty, kdo věří.*** *Tak prokázal, že byl spravedlivý, když již dříve trpělivě promíjel hříchy. Svou spravedlnost prokázal i v nynějším čase, aby bylo zjevné, že je spravedlivý a ospravedlňuje toho, kdo žije z víry v Ježíše. Kde zůstala chlouba? Byla vyloučena! Jakým zákonem? Zákonem skutků? Nikoli, nýbrž zákonem víry. Jsme totiž přesvědčeni, že se člověk stává spravedlivým vírou bez skutků zákona. Je snad Bůh toliko Bohem židů? Což není též Bohem pohanů? Zajisté i pohanů! Vždyť je to jeden a týž Bůh, který obřezané ospravedlní z víry a neobřezané skrze víru. To tedy vírou rušíme zákon? Naprosto ne! Naopak, zákon potvrzujeme.*“ Stručně a srozumitelně to říká i zlatý verš Bible - **Jan 3,16:** „*Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.*“ [jediného – v řeckém originále MONOGENES (μονογενής) = jednorozený, jedinečný] Co se ale rozumí tou vírou, která nás ospravedlňuje? Určitě to není pouhá víra v Boží existenci. **Jakubův 2,19-20:** „*Ty věříš, že je jeden Bůh. To je správné. I démoni tomu věří, ale hrozí se toho. Neuznáš, ty nechápavý člověče, že víra bez skutků není k ničemu?*“ Skutečná víra se projevuje v životě člověka, v jeho skutcích. Opravdová víra je vztah důvěry a lásky k Ježíši Kristu, k Bohu. Jak víme, že mu můžeme důvěřovat? Protože jej dobře známe a víme, jak se zachoval v různých situacích v minulosti – k nám, i k jiným. **Jan 17,3:** „*A život věčný je v tom, když* ***poznají*** *tebe, jediného pravého Boha, a toho, kterého jsi poslal, Ježíše Krista.*“ A jak tedy můžeme Boha poznávat? Kromě osobních zkušeností, kdy se projevil v našich životech, jej poznáváme především z Bible, která je vlastně knihou příběhů o tom, jaký je Bůh. Římanům 10,17: „*Víra je tedy ze zvěstování a zvěstování z pověření Kristova*“. Skutečná víra vzniká ze zvěstování Božího slova – ať už jeho čtením, nebo slyšením, např. při kázání. Zajímavé je, že v originální řečtině je pro víru a důvěru jeden výraz - PISTIS (πίστις). Skutečná víra tedy není „slepá“, ale vzniká na základě poznání Boha. Takovou víru od nás Bůh očekává, taková víra nám také zaručuje věčný život, taková víra se pak projevuje v našem jednání. **Jakub 2,13-14.17-18***: „Na Božím soudu není milosrdenství pro toho, kdo neprokázal milosrdenství. Ale milosrdenství vítězí nad soudem. Co je platné, moji bratří, když někdo říká, že má víru, ale přitom nemá skutky? Může ho snad ta víra spasit? … Stejně tak i víra, není-li spojena se skutky, je sama o sobě mrtvá. Někdo však řekne: ‚Jeden má víru a druhý má skutky´. Tomu odpovím: ‚Ukaž mi tu svou víru bez skutků a já ti ukážu svou víru na skutcích.´*“ Jednání v souladu s Božími principy, které lze obecně nazvat milosrdenstvím, je přirozeným důsledkem víry. Není však možné si jakýmikoliv skutky zasloužit spasení, takový způsob myšlení je pohanský. Zachraňuje nás víra, nikoliv skutky. Jak se tedy máme vypořádat s našimi hříchy? **1. Janův 1,9-10:** „*Jestliže vyznáváme své hříchy, on je tak věrný a spravedlivý, že nám hříchy odpouští a očišťuje nás od každé nepravosti. Říkáme-li, že jsme nezhřešili, děláme z něho lháře a jeho slovo v nás není.*“ A jak máme vyznávat své hříchy? Nejlépe přímo Bohu, v soukromí, kdy nás nikdo neruší. Také je při každé bohoslužbě vyznáváme společně jako církev. Při zvláštních příležitostech je vysluhována svátost pokání – i zde společně vyznáváme hříchy. Vyznání hříchů v sobě zahrnuje tři složky: zkoumání svého svědomí a přiznání svých hříchů, lítost nad svými hříchy a touhu hříchům se napříště vyhnout. Pokud k takovému vyznání přistupujeme upřímně, můžeme mít jistotu, že jsou nám hříchy odpuštěny. Velkým nebezpečím pro každého je, pokud by chtěl nějaký hřích omlouvat nebo dokonce popírat. Někteří lidé mají dojem, že hřích není hříchem, když ti, kteří se hříchu dopouštějí, dle jejich názoru „nikomu neubližují“. I kdyby to byla pravda, byl by to důvod k porušování Božích přikázání? Ale může vůbec existovat případ, že ten, kdo hřeší, nikomu

neubližuje? Především přece vždy ubližuje Bohu, protože mu ubližuje každý náš hřích. Ubližuje také sám sobě, protože je ve velkém nebezpečí, že ve svém nitru postupně zcela potlačí hlas Ducha svatého, tedy dopustí se rouhání proti Duchu svatému, což je, jak známo, jediný hřích, který nám Bůh neodpustí. **Marek 3,28-29:** *„Amen, pravím vám, že všecko bude lidem odpuštěno, hříchy i všechna možná rouhání. Kdo by se však rouhal proti Duchu svatému, nemá odpuštění na věky, ale je vinen věčným hřích em.“* Pokud nejednáme v souladu s Božími principy, Duch svatý na nás působí a svým tichým hlasem nás usměrňuje a vede k pokání. Pokud tento hlas trvale neposloucháme, slyšíme jej stále slaběji, až jej nakonec přestaneme slyšet úplně. A jestliže na člověka nepůsobí Duch svatý, pak se jeho srdce i svědomí zatvrdí, takže už sám ani necítí, že dělá něco zlého. Pro takové lidi není možná záchrana. Nechtějí totiž uznat, že by se kdy něčeho špatného dopustili, a odmítají Boží odpuštění. Zavrhli Ducha svatého a jeho směrování k pokání a tím se dopustili neodpustitelného hříchu. Člověk tak díky své svobodné vůli vytvoří Bohu nepřekonatelnou překážku pro svou záchranu. Takovému člověku nemůže být odpuštěno ne proto, že by to Bůh nechtěl, ale proto, že člověk o to nestojí a Boží milost odmítá. Správným postojem je v každém případě své hříchy přiznat a prosit o Boží odpuštění a pomoc. Týká se to jakéhokoliv našeho hříchu nebo selhání. Připomeňme si vyznání apoštola Pavla, který si plně uvědomoval svoji hříšnost. Římanům **7,14-25a:** *„Víme, že zákon je svatý – já však jsem hříšný, hříchu zaprodán Nepoznávám se ve svých skutcích; vždyť nedělám to, co chci, nýbrž to, co nenávidím. Jestliže však to, co dělám, je proti mé vůli, pak souhlasím se zákonem a uznávám, že je dobrý. Pak to vlastně nejsem já, kdo jedná špatně, ale hřích, který je ve mně. Vím totiž, že ve mně, to jest v mé lidské přirozenosti, nepřebývá dobro. Chtít dobro, to dokážu, ale vykonat už ne. Vždyť nečiním dobro, které chci, nýbrž zlo, které nechci. Jestliže však činím to, co nechci, nedělám to já, ale hřích, který ve mně přebývá. Objevuji tedy takový zákon: Když chci činit dobro, mám v dosahu jen zlo. Ve své nejvnitřnější bytosti s radostí souhlasím se zákonem Božím; když však mám jednat, pozoruji, že jiný zákon vede boj proti zákonu, kterému se podřizuje má mysl, a činí mě zajatcem zákona hříchu, kterému se podřizují mé údy. Jak ubohý jsem to člověk! Kdo mě vysvobodí z tohoto těla smrti? Jedině Bohu buď dík skrze Ježíše Krista, Pána našeho!“* Bůh rozumí všem našim problémům a je ochoten a schopen nám pomoci, pokud o to stojíme. Očekává naši důvěru a pokoru, to jsou znaky skutečné víry, která nás ospravedlňuje. **1. Petrův 5,5b:** *„Všichni se oblečte v pokoru jeden vůči druhému, neboť ‚Bůh se staví proti pyšným, ale pokorným dává milost‘.“*

Váš bratr Jiří Rokos

Důvod všeho

Milá sestro, milý bratře,
konečným cílem vesmíru je zjevení Boží slávy. Všechno zde na zemi je zde pro ně a existuje kvůli tomu. Bez Boží slávy by nic nebylo. Co je Boží sláva? Je to Bůh sám. Boží sláva je výraz jeho dobroty a všech dalších věčných vlastností jeho bytosti. Když Bůh dává svou slávu, dává sám sebe. Sláva je vnímatelným projevem Boží přítomnosti a jeho charakteru, skrze kterou se Bůh dokáže dotknout života člověka. **Boží sláva je všude kolem nás.** Vše, co Bůh stvořil, nějakým způsobem jeho slávu odráží. Vidíme ji všude. Její projev můžeme vidět v krásné přírodě, ve vztazích mezi lidmi, ve skutku lásky a milosrdenství mezi lidmi, ve chválách a modlitbách k Bohu. Je důležité být otevřený a vnímavý k Boží slávě, abychom ji mohli spatřit a uctít. Boží sláva je veškerá sláva, čest, moc a krása, která patří Bohu. Je to jeho dokonalost a svatost v celé její nesmírné velikosti a vznešenosti. Boží sláva se projevuje ve stvoření, v jeho spasitelském díle a v jeho království, a lidé jsou vyzváni, aby ji uznávali a oslavovali. Bible často hovoří o Boží slávě jako o něčem, co by mělo být zjeveno a oslavováno ve všem, co děláme. Bible říká: *„Ať tedy jíte či pijete či cokoliv jiného děláte, všecko čiňte k slávě Boží.“* (1K 10,31)

Bezprostředním zjevením a odleskem Boží slávy byl Ježíš z Nazareta. V něm se v lidské osobě zjevila Boží sláva. To on jako

otázky, které nás zajímají

Světlo světa zjevuje Boží povahu. Díky Ježíšovi už nemusíme tápat při hledání odpovědi na otázku, jaký Bůh vlastně je. Ježíš byl zároveň dokonalým Bohem i dokonalým člověkem, tj. byl Božím obrazem. Bible říká: *„Neboť Bůh, který řekl ‚ze tmy ať zazáří světlo´, osvítil naše srdce, aby nám dal poznat světlo své slávy ve tváři Kristově.“* (2K 4,6) Ježíš přišel na zem, abychom mohli Boží slávě plně porozumět. *„A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Spatřili jsme jeho slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy.“* (J 1,14).

Nejvyšším cílem našeho života by mělo být oslavit Boha. Proč? Protože Bůh je toho hoden. Jelikož Bůh všechno stvořil, náleží mu všechna sláva. Ježíš ctil Boha tím, že naplňoval jeho záměr zde na zemi. Každé Boží stvoření oslavuje Boha tím, že naplňuje záměr, který mu Bůh dal. Ptáci oslavují Boha létáním, švitořením a hnízděním, malý mraveneček oslavuje Boha tím, že naplňuje to, proč byl stvořen. Bůh stvořil mravence, aby byli mravenci. Stejně tak stvořil tebe, abys byl sám sebou. Svatý Ireneus řekl: *„Boží sláva je člověk, který žije naplno!“*

Existuje mnoho různých způsobů, jak oslavovat Boha**. Boha oslavujeme uctíváním.** To je naše první odpovědnost, kterou vůči Bohu máme. Boha uctíváme tím, že se z něho radujeme, milujeme ho a dáváme se mu k dispozici pro jeho záměry. Je to tedy mnohem víc než chvála, zpěv nebo modlitba.

Oslavujeme Boha tím, že milujeme jiné křesťany. Následovat Boha neznamená jen věřit, ale i patřit do Boží rodiny a učit se ji milovat. Když milujeme a přijímáme jiné křesťany, projevujeme Boží lásku, která je základem křesťanské víry. Tím se stáváme světlem ve tmě a ukazujeme světu Boží lásku a slitování. Oslavujeme Boha tím, že ukazujeme jeho lásku k nám i k druhým lidem prostřednictvím našich vztahů a jednání. *„Proto přijímejte jeden druhého, tak jako Kristus k slávě Boží přijal vás.“* (Ř 15,7)

Boha oslavujeme tím, že se stáváme podobným Kristu. Bůh chce, abychom rostli do zralosti, když jsme se stali součástí Boží rodiny. Je to velká radost a důvod k oslavě, když se postupně stáváme více podobní Ježíši Kristu svými skutky, myšlenkami a životním postojem. Tímto způsobem ukazujeme, že jsme opravdovými následovníky Krista a žijeme podle jeho příkladu lásky, slitování a odpuštění. Čím víc rozvíjíš Kristův charakter, tím více oslavuješ Boha. *„Na odhalené tváři nás všech se zrcadlí slavná zář Páně, a tak jsme proměňováni k jeho obrazu ve stále větší slávě…“* (2K 3,18)

Boha oslavujeme, sloužíme-li svými dary. Bůh každého z nás stvořil zcela jedinečně a každému dal nějaké vlohy, dary, dovednosti a schopnosti. To, jak jsi „nastaven“, není žádná náhoda. Když sloužíme svými schopnostmi a dary druhým lidem, můžeme tím přinášet štěstí a radost do jejich života. Oslavujme tedy společně naše jedinečné talenty a buďme vděční za možnost je využívat k dobru ostatních.

Boha oslavujeme, když o něm mluvíme s jinými lidmi. Boha oslavujeme, když o něm hovoříme s úctou a láskou, sdílíme s ostatními lidmi své zážitky a poznání z víry a chválíme ho za jeho skutky a dary, které nám dává. Bůh nechce, abychom jeho lásku a jeho záměry drželi v tajnosti. Bible říká: *„Vždyť to všechno je kvůli vám, aby milost, rozhojněná skrze mnohé lidi, rozmnožila vděčnost ke slávě Boží.“* (2K 4,15)

Chceš-li prožít zbytek svého života oslavováním Boha, bude to možná vyžadovat změny tvých priorit, tvých časových plánů nebo tvých vztahů. Někdy budeš muset zvolit těžší cestu místo cesty snazší. Bůh tě zve, abys ho oslavil tím, že budeš naplňovat záměry, pro které tě stvořil. Skutečný život začíná až tehdy, když se zcela vydáš Ježíši Kristu. Za prvé: **Věř!** Věř, že tě Bůh miluje a že tě stvořil pro své záměry. Věř, že nejsi náhoda a že jsi byl stvořen pro věčnost. Za druhé: **Přijmi!** Přijmi do svého života Ježíše jako svého Pána a Spasitele. Přijmi jeho Ducha, který ti dá moc, abys naplnil své životní poslání.

„Ježíši, věřím v tebe a přijímám tě.“

Sestra Alena Mokrá

BOHOSLUŽBY V ČERVENCI 2024				
Úterý	**2. 7.**	15:00	Blansko	Kaple sv. Rodiny v SC
Pátek	**5. 7.**	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		19:00	Rudice	U Boží muky v Rudici Hajcích S Husovou hranicí
Sobota	**6. 7.**	19:00	Lysice	Obřadní síň obecního úřadu
Neděle 14. neděle v mezidobí *Text evangelia: Marek 6, 1-13* *Zpíváme píseň: 286*	**7. 7.**	7:45	Boskovice	Evangelický kostel
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		14:30	Ruprechtov	Obřadní síň obecního úřadu
		15:45	Ježkovice	Kaple Nejsvětějšího Srdce Páně
		17:00	Rousínov	Sbor Cyrila a Metoděje
		18:30	Vyškov	Sbor Dr. K. Farského
Pátek	**12. 7.**	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		19:00	Rudice	Kaple sv. Barbory
Neděle 15. neděle v mezidobí *Text evangelia: Marek 6, 14-29* Zpíváme píseň: 11, 95, 166	**14. 7.**	7:45	Boskovice	Evangelický kostel
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		14:30	Černá Hora	Kaple sv. Rodiny
		16:00	Křtiny	Obřadní síň obecního úřadu
		17:15	Račice	Kaple na zámku
		18:30	Vyškov	Sbor Dr. K. Farského
Úterý	**16. 7.**	15:00	Blansko	Kaple sv. Rodiny v SC
Pátek	**19. 7.**	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		19:00	Rudice	Kaple sv. Barbory
Neděle 16. neděle v mezidobí *Text evangelia: Marek 6, 30-34.53-56* *Zpíváme píseň: 147, 25, 154*	**21. 7.**	7:45	Boskovice	Evangelický kostel
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		15:45	Ježkovice	Kaple Nejsvětějšího Srdce Páně
		17:00	Rousínov	Sbor Cyrila a Metoděje
		18:30	Vyškov	Sbor Dr. K. Farského
Úterý	**23. 7.**	15:00	Blansko	Kaple sv. Rodiny v Senior centru
Pátek	**26. 7.**	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		19:00	Rudice	Kaple sv. Barbory
Neděle 17. neděle v mezidobí *Text evangelia: Jan 6, 1-15* *Zpíváme píseň: 43*	**28. 7.**	7:45	Boskovice	Evangelický kostel
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		14:30	Černá Hora	Kaple sv. Rodiny
		16:00	Křtiny	Obřadní síň obecního úřadu
		17:15	Račice	Kaple na zámku
		18:30	Vyškov	Sbor Dr. K. Farského
Úterý	**30. 7.**	15:00	Blansko	Kaple sv. Rodiny v SC

BOHOSLUŽBY V SRPNU 2024				
Pátek	**2. 8.**	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		19:00	Rudice	Kaple sv. Barbory

Sobota	**3. 8.**	17:00	Vítějeves	Obřadní síň obecního úřadu
		18:30	Lysice	Obřadní síň obecního úřadu
Neděle 18. neděle v mezidobí *Text evangelia: Jan 6, 26-35* *Zpíváme píseň: 283*	**4. 8.**	7:45	Boskovice	Evangelický kostel
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		14:30	Ruprechtov	Obřadní síň obecního úřadu
		15:45	Ježkovice	Kaple Nejsvětějšího Srdce Páně
		17:00	Rousínov	Sbor Cyrila a Metoděje
		18:30	Vyškov	Sbor Dr. K. Farského
Úterý	**6. 8.**	15:00	Blansko	Kaple sv. Rodiny v SC
Pátek	**9. 8.**	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		19:00	Rudice	Kaple sv. Barbory
Neděle 19. neděle v mezidobí *Text evangelia: Jan 6, 41-51* *Zpíváme píseň: 41*	**11. 8.**	7:45	Boskovice	Evangelický kostel
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		14:30	Černá Hora	Kaple sv. Rodiny
		16:00	Křtiny	Obřadní síň obecního úřadu
		17:15	Račice	Kaple na zámku
		18:30	Vyškov	Sbor Dr. K. Farského
Úterý	**13. 8.**	15:00	Blansko	Kaple sv. Rodiny v SC
Pátek	**16. 8.**	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		19:00	Rudice	Kaple sv. Barbory
Sobota BRŤOVSKÁ POUŤ	**17. 8.**	19:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
Neděle 20. neděle v mezidobí *Text evangelia: Jan 6, 51-58* *Zpíváme píseň: 69, 183*	**18. 8.**	7:45	Boskovice	Evangelický kostel
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		15:45	Ježkovice	Kaple Nejsvětějšího Srdce Páně
		17:00	Rousínov	Sbor Cyrila a Metoděje
		18:30	Vyškov	Sbor Dr. K. Farského
Úterý	**20. 8.**	15:00	Blansko	Kaple sv. Rodiny v SC
Pátek	**23. 8.**	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		19:00	Rudice	Kaple sv. Barbory
Neděle 21. neděle v mezidobí *Text evangelia: Jan 6, 56-69* *Zpíváme píseň: 122, 77, 185*	**25. 8.**	7:45	Boskovice	Evangelický kostel
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		14:30	Černá Hora	Kaple sv. Rodiny
		16:00	Křtiny	Obřadní síň obecního úřadu
		17:15	Račice	Kaple na zámku
		18:30	Vyškov	Sbor Dr. K. Farského
Úterý	**27. 8.**	15:00	Blansko	Kaple sv. Rodiny v SC
Pátek	**30. 8.**	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		19:00	Rudice	Kaple sv. Barbory

Farní zpravodaj Církve československé husitské, farnosti Blansko, Vyškov, pro Boskovice, Brťov, Černou Horu, Křtiny, Lysice, Rájec, Rudici, Skočovou Lhotu, Vítějeves, Ježkovice, Račice, Rousínov, Ruprechtov a Švábenice. Dvouměsíčník.

CČSH Blansko, Rodkovského 1140/7, 678 01 Blansko. IČ: 45658889 Redakční rada: Mgr. Michal Ševčík, LL.M., Martin Kopecký – farář, PhDr. Jana Skácelová, Ing. Martin Mokrý, Ing. Jiří Rokos, Mgr. Alena Mokrá. **Kontakt: m.j.sevcik@seznam.cz**

Tvořte s námi náš Zpravodaj – čekáme i na Vaše příspěvky a náměty. Kontakt: telefon na farní úřad 606 702 768, e-mail: fararmartin@email.cz; www.drevenykostelik.cz; Farnost Blansko č. účtu 244035648/0300; Farnost Vyškov č. účtu 1560157369/0800